

การใช้วารสารวิชาการในรูปแบบสิ่งพิมพ์และรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง*

The Uses of Printed and Electronic Academic Journals
by Graduate Students in Faculty of Law, Ramkhamhaeng University

ประภัสสร โคตรสมบัติ (Prapatsorn Khotsombat)**

*รายงานการวิจัย สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยรามคำแหง

**บรรณารักษ์ปฏิบัติการ สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยรามคำแหง, E-mail: prapatsorn.k@rumail.ru.ac.th

ได้รับบทความ: 26 ม.ค. 64 / แก้ไขปรับปรุง: 19 เม.ย. 64 / อนุมัติให้ตีพิมพ์: 9 มิ.ย. 64 / เผยแพร่ออนไลน์: 27 มิ.ย. 64

DOI: 10.14456/rilj.2021.6

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาการใช้วารสารวิชาการในรูปแบบสิ่งพิมพ์และรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง (2) เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการใช้วารสารวิชาการในรูปแบบสิ่งพิมพ์และรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์กับปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์มหาวิทยาลัยรามคำแหง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 144 คน เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ มีความเชื่อมั่นเท่ากับ.91 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า

นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการใช้วารสารวิชาการในรูปแบบสิ่งพิมพ์โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านและรายข้อ พบว่า นักศึกษามีปัญหาด้านการใช้ คือ วารสารวิชาการ ชื่อเรื่อง/เล่มที่ต้องการ ไม่มีในสำนักหอสมุดกลาง/ห้องสมุดคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีระดับความคิดเห็นปัญหาการใช้วารสารวิชาการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านและรายข้อ พบว่า นักศึกษามีปัญหาด้านการสืบค้น 2 ข้อ ได้แก่ มีปัญหาในการใช้คำหรือวลีในการสืบค้นบทความในวารสารอิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นภาษาต่างประเทศ และ สืบค้นวารสารจากอินเทอร์เน็ตโดย Search engine เช่น Google เป็นต้น ได้ข้อมูลไม่ตรงตามความต้องการหรือได้ข้อมูลเป็นจำนวนมาก ทำให้เสียเวลาในการคัดเลือก

ผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบปัญหาการใช้วารสารวิชาการในรูปแบบสิ่งพิมพ์และรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการใช้ ด้านการสืบค้น และด้านการให้บริการกับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา อายุ และอาชีพ พบว่า ไม่แตกต่างกันทุกด้าน สรุปได้ว่าการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ สันนิษฐานและสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้

คำสำคัญ: การใช้วารสาร วารสารฉบับพิมพ์ วารสารอิเล็กทรอนิกส์ วารสารวิชาการ

Abstract

This study is a survey research with the following objectives: (1) To study the uses of printed and electronic academic journals by graduate students in the Faculty of Law, Ramkhamhaeng University. (2) To compare problems of using printed and electronic academic journals with personal factors of graduate students in the Faculty of Law, Ramkhamhaeng University.

The sample used in this research were a total of 144 graduate students in the Faculty of Law, Ramkhamhaeng University of the academic year 2019. The research instrument was a questionnaire that was tested for the quality of the instrument with a confidence value of 0.91.

The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test and One-way ANOVA. The statistical significance was determined at a level of .05.

The research results indicated as follows.

Graduate students in the Faculty of Law, Ramkhamhaeng University had levels of opinions on the problems of using printed academic journals in overall image and each aspect at a moderate level. When considering each aspect and by each item, it was found that the graduate students had the problems in using academic journals, required journal titles, no required journals in the Central Library / the Library of the Faculty of Law, Ramkhamhaeng University.

Graduate students in the Faculty of Law, Ramkhamhaeng University had levels of opinions on the problems of using electronic academic journals in overall image and each aspect at a moderate level. When considering each aspect and by each item, it was found that the graduate students had two problems in searching including the problem of using words or phrases for searching articles in electrical journals in foreign languages and searching for journals through the Internet by search engines, such as Google, receiving unrequired information or receives large amounts of information that causes wasting time in selection.

According to the results of the hypothesis test for comparing the problem of using printed and electronic academic journals in three aspects, namely usage, searching and providing services with personal factors such as gender, education level, age and occupation, there were no difference in all aspects. It can be concluded that the data collection in this research has supported in accordance with the determined research hypotheses.

Keyword: Usage of journal, Printed journal, Electronic journal, Academic journal

บทนำ

วารสารเป็นทรัพยากรสารสนเทศที่เป็นแหล่งข้อมูลพื้นฐานสำคัญต่อการศึกษา ซึ่งห้องสมุดมหาวิทยาลัยได้ให้ความสำคัญและจัดไว้ให้บริการมาอย่างต่อเนื่องเพราะเนื้อหาของวารสารนำเสนอความรู้ที่น่าสนใจและทันสมัย รวมถึงเผยแพร่ความก้าวหน้าทางวิชาการและผลงานการค้นคว้าวิจัยของผู้เชี่ยวชาญและนักวิจัยในสาขาต่าง ๆ ซึ่งในการปฏิบัติงานของห้องสมุดมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งต่างมีนโยบายในการจัดหาและให้บริการวารสารแตกต่างกันไป แต่มีวัตถุประสงค์เดียวกันคือเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ให้มากที่สุด

ในอดีตรูปแบบการตีพิมพ์วารสารจะเป็นการจัดพิมพ์เป็นรูปเล่ม แต่ด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในยุคปัจจุบันมีผลต่อความเปลี่ยนแปลงรูปแบบวารสาร โดยเฉพาะกระบวนการจัดพิมพ์และการเผยแพร่วารสารได้เปลี่ยนรูปแบบเป็นวารสารอิเล็กทรอนิกส์ โดยให้เข้าถึงในรูปแบบออนไลน์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต แต่จากการศึกษาวิจัยพบว่า รูปแบบวารสารที่สำนักหอสมุดควรจัดให้บริการ คือ ให้บริการวารสารอิเล็กทรอนิกส์ควบคู่กับวารสารฉบับพิมพ์ สูงถึงร้อยละ 84.52 (อัมพร ขาวบาง, อารีย์ ชื่นวัฒนา และนุชรี ตรีโลจน์วงศ์, 2551 : 9) และทรัพยากรสารสนเทศในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ได้เปลี่ยนการแสวงหาและการค้นคืนสารสนเทศ โดยผู้ใช้ปรับเปลี่ยนการใช้จากรูปแบบดั้งเดิมคือทรัพยากรสารสนเทศในรูปแบบสิ่งพิมพ์ไปสู่การใช้ทรัพยากรสารสนเทศในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ (Kumar, 2017 : 11) บรรณารักษ์จึงต้องประเมินการจัดหาวารสารตามรูปแบบการใช้งานของผู้ใช้เพื่อส่งเสริมการใช้วารสารให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุด

วารสารวิชาการทางด้านนิติศาสตร์ เป็นแหล่งรวบรวมความรู้ บริการการศึกษาให้แก่สังคม โดยการเขียนบทความทางด้านกฎหมาย รวบรวมคำพิพากษาฎีกา ที่ศาลฎีกาได้พิจารณาไว้แล้ว มาเผยแพร่ให้นักศึกษาวิเคราะห์ถึงคำพิพากษา รวมถึงการแนะนำกฎหมายใหม่ ซึ่งเป็นประโยชน์แก่นักศึกษา โดยสามารถนำเนื้อหาที่คณาจารย์เขียนบทความวิชาการ ไปเป็นแนวทางในการศึกษากฎหมายได้ การเรียนสาขาวิชานิติศาสตร์นั้นนักศึกษาต้องศึกษาค้นคว้าความรู้จากตำราในสาขาวิชานิติศาสตร์เพื่อประกอบการเรียนในแต่ละวิชา ซึ่งการศึกษาจากตำราอย่างเดียวไม่เพียงพอ ต้องศึกษาจากวารสารวิชาการทางด้านนิติศาสตร์ เพื่อให้ให้นักศึกษานำไปใช้อ่านประกอบการเรียนและศึกษาเป็นแนวทางในการตอบข้อสอบอัตนัยด้วยตนเอง (นนุช จันทรัง, 2560 : 1, 4) ดังที่ว่า อุปกรณ์สำคัญสำหรับการเรียนกฎหมายในสาขาวิชานิติศาสตร์ คือ ตำบทยกกฎหมายหรือประมวลกฎหมาย แต่ตัวช่วยในการเรียนสาขาวิชานิติศาสตร์ คือ วารสาร (ชนินาฏ ลีดีส์, ม.ป.ป. : 1)

จากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความต้องการและการใช้วารสารของสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า มีการสำรวจในปี พ.ศ. 2531 โดยสุวรรณา อินทร์รักษา ศึกษาความสอดคล้องของ

วารสารวิทยาศาสตร์ภาษาต่างประเทศของสำนักหอสมุดกลางกับความต้องการของอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ปี พ.ศ. 2532 สุธนา วงศ์ทองสรรค์ ศึกษาการใช้วารสารวิชาการของสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยรามคำแหง ปี พ.ศ. 2541 รัตนภรณ์ พุทธิผล ศึกษาวิจัยความต้องการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหงในการใช้วารสารวิชาการภาษาไทยและนิตยสารบันเทิง และในปี พ.ศ. 2551 มาลี อิศรานนท์ ศึกษาเรื่องการใช้วารสารอิเล็กทรอนิกส์ในสำนักหอสมุดกลางของนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง แต่ยังไม่มีการสำรวจการใช้วารสารวิชาการในรูปแบบสิ่งพิมพ์ โดยเปรียบเทียบกับวารสารวิชาการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ รวมถึงยังไม่มีการศึกษาการใช้วารสารของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยเฉพาะเจาะจง จึงขาดการศึกษาค้นคว้าในการใช้วารสารในรูปแบบดังกล่าว ซึ่งเป็นองค์ความรู้ที่สามารถนำมาเป็นแนวทางแก้ไขปัญห และพัฒนางานให้บริการวารสารให้มีประสิทธิภาพได้มากยิ่งขึ้น

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยรามคำแหงได้รับงบประมาณในการจัดหาทรัพยากรสารสนเทศในจำนวนจำกัดในแต่ละปี แต่ราคาของทรัพยากรสารสนเทศทั้งในรูปแบบสื่อสิ่งพิมพ์และรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์มีการปรับราคาสูงขึ้น สอดคล้องกับผลการศึกษาของวนิดา วารีเศวตสุวรรณ พบว่า ผลการวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ ระบุสาเหตุสำคัญที่ทำให้ห้องสมุดต่าง ๆ มีการศึกษาการใช้วารสารที่ห้องสมุดบอกรับ เนื่องจาก จำนวนวารสารที่เพิ่มมากขึ้น ราคาการบอกรับวารสารมีราคาสูงขึ้น และงบประมาณของห้องสมุดไม่เพียงพอ (วนิดา วารีเศวตสุวรรณ, 2546 : 44) จากปัญหาที่เกิดขึ้น ผู้วิจัยเห็นถึงความสำคัญที่ต้องดำเนินการศึกษาการใช้วารสารวิชาการในรูปแบบสิ่งพิมพ์และรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เนื่องจากต้องการทราบถึงรูปแบบการใช้และปัญหาในการใช้วารสารวิชาการ ซึ่งเป็นการศึกษาการใช้วารสารวิชาการของผู้ใช้เฉพาะกลุ่มที่มีความเฉพาะเจาะจง โดยมุ่งเน้นสาขาวิชาที่มีจำนวนนักศึกษาเป็นจำนวนมาก และสร้างชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยมีความสำคัญดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น เพื่อนำผลการวิจัยมาเป็นแนวทางในการพิจารณาคัดเลือกหรือเปลี่ยนแปลงการบอกรับวารสารวิชาการในรูปแบบที่ตรงตามความต้องการของผู้ใช้ และสามารถจัดบริการหรือพัฒนาบริการที่สามารถแก้ไขปัญหาในการให้บริการวารสารที่หน่วยบริการวารสารและเอกสาร สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยรามคำแหง รวมถึงเพื่อให้การสนับสนุนการศึกษาเรียนรู้ของนักศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถผลิตบัณฑิตให้มีความรู้คุณธรรมได้อย่างสมความภาคภูมิใจ

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการใช้วารสารวิชาการในรูปแบบสิ่งพิมพ์และรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการใช้วารสารวิชาการในรูปแบบสิ่งพิมพ์และรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์กับปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีเพศแตกต่างกันมีปัญหาการใช้วารสารวิชาการในรูปแบบสิ่งพิมพ์และรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ไม่แตกต่างกัน
2. นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีปัญหาการใช้วารสารวิชาการในรูปแบบสิ่งพิมพ์และรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ไม่แตกต่างกัน
3. นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีอายุแตกต่างกันมีปัญหาการใช้วารสารวิชาการในรูปแบบสิ่งพิมพ์และรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ไม่แตกต่างกัน
4. นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีอาชีพแตกต่างกันมีปัญหาการใช้วารสารวิชาการในรูปแบบสิ่งพิมพ์และรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ไม่แตกต่างกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ได้แนวทางในการคัดเลือก/จัดหาวารสารวิชาการให้ตรงกับความต้องการของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2. ได้แนวทางในการแก้ไขปัญหาและจัดบริการวารสารวิชาการให้ตรงกับความต้องการของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

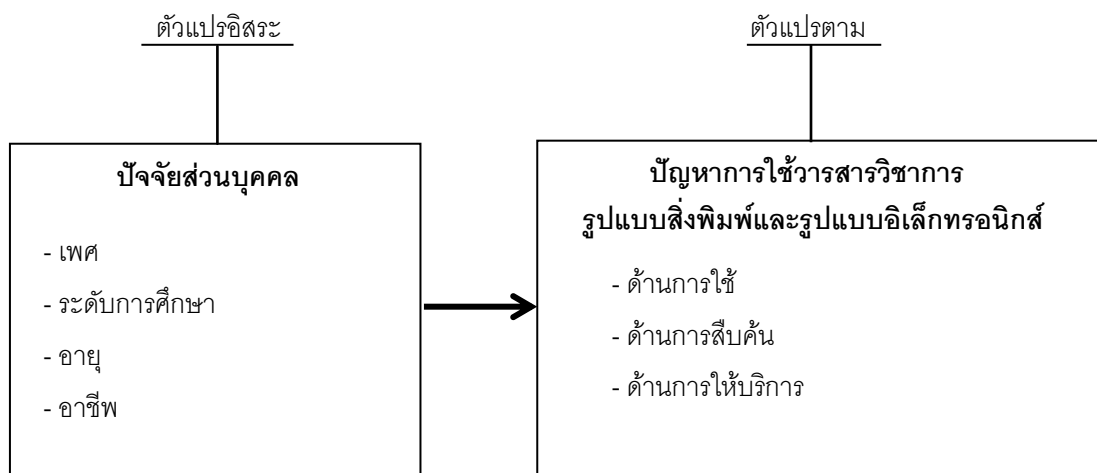
ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. ประชากร คือ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 267 คน
2. ศึกษาการใช้วารสารวิชาการในรูปแบบสิ่งพิมพ์และรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงในด้าน ความถี่ ภาษา รูปแบบ วัตถุประสงค์ ประสิทธิภาพ ความเนื้อหา วิธีการใช้ และแหล่งสารสนเทศวารสารที่ใช้
3. เปรียบเทียบปัญหาการใช้วารสารวิชาการในรูปแบบสิ่งพิมพ์และรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการใช้ ด้านการสืบค้น และด้านการให้บริการกับปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาวิจัย การใช้วารสารวิชาการในรูปแบบสิ่งพิมพ์และรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ในครั้งนี้ มุ่งศึกษาตัวแปรในการวิจัย ดังนี้

ภาพความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อศึกษาการใช้วารสารวิชาการในรูปแบบสิ่งพิมพ์และรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา อายุ และอาชีพ เป็นแบบสอบถามแบบปลายปิดหรือเลือกตอบ (Closed form)

ตอนที่ 2 การใช้วารสารวิชาการในรูปแบบสิ่งพิมพ์ และรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เป็นแบบสอบถามแบบปลายปิดหรือเลือกตอบ (Closed form) และแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ตอนที่ 3 ปัญหาการใช้วารสารวิชาการในรูปแบบสิ่งพิมพ์และรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open form)

วิธีดำเนินการสร้างและตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถาม เพื่อให้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วจึงกำหนดรูปแบบและโครงสร้างของแบบสอบถาม
2. สร้างแบบสอบถามแบบปลายปิดหรือเลือกตอบ (Closed form) แบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open form) แบบสอบถามความถี่ (Frequency) และแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) สร้างแบบข้อความทางลบ 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 72-73)
3. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วนำเสนอต่อที่ปรึกษาโครงการวิจัยเพื่อตรวจสอบความถูกต้องทางเนื้อหาและความชัดเจนทางภาษา
4. นำเสนอรายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย จำนวน 5 คน ต่อที่ปรึกษาโครงการวิจัย โดยพิจารณาคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญตามสาขาวิชา และประสบการณ์
5. จัดทำบันทึกข้อความเป็นหนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย 5 ฉบับ
6. ส่งหนังสือเชิญและแบบประเมินแบบสอบถามให้แก่ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม โดยพิจารณาลักษณะที่ต้องการวัดกับประเด็นคำถามว่า สอดคล้องกันหรือไม่ ตามเกณฑ์ 3 ระดับ

7. นำแบบสอบถามที่ได้รับการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว นำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item-Objective Congruence--IOC) โดยมีเกณฑ์ 3 ระดับ ดังนี้

+1 หมายถึง เห็นว่าข้อคำถามดังกล่าววัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

0 หมายถึง ไม่มั่นใจว่าข้อคำถามดังกล่าววัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

-1 หมายถึง เห็นว่าข้อคำถามดังกล่าววัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ (Rovinelli &

Hambleton, 1976 : 11-12, พิเศษฐ ตัณฑวณิช และพนา จินดาศรี, 2561 : 10) ในการพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จากการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ทุกข้อคำถามมีค่าเกิน 0.5 จึงไม่มีการตัดข้อคำถาม

8. นำแบบสอบถามมาแก้ไข ปรับปรุง เมื่อเสร็จเรียบร้อยแล้ว จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เสนอที่ปรึกษาโครงการวิจัย

9. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับประชากร คือ นักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีคุณสมบัติเหมือนกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

10. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืน มาคำนวณหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีการหาความเป็นเอกพันธ์ภายใน (Internal Consistency Method) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของ Cronbach หาค่าความเชื่อมั่น ของแบบสอบถามทั้งฉบับ ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม .91 สามารถใช้เป็นแบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ ซึ่งตามเกณฑ์ Coefficient Alpha ต้องมีค่าความเชื่อมั่นอย่างน้อย .70 สำหรับแสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องภายในของแบบสอบถาม (Spector, 1992 : 32)

11. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ ไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 159 คน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. จัดทำบันทึกข้อความ หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

2. จัดส่งแบบสอบถามและหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยถึง

ผู้อำนวยการสำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และผู้อำนวยการโครงการปรัชญาดุษฎีบัณฑิตทางสังคมศาสตร์ เพื่อขอความร่วมมือในการแจกแบบสอบถาม ในเดือนพฤศจิกายน – ธันวาคม พ.ศ. 2562 โดยแจกแบบสอบถามแบบเจาะจง ระดับปริญญาโท 98 ชุด ระดับปริญญาเอก 61 ชุด รวม 159 ชุด

3. เก็บรวบรวมแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม นำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยเก็บรวบรวมแบบสอบถามจากประชากรได้แล้ว จึงนำมาตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนของข้อมูลในแบบสอบถาม โดยการเก็บรวบรวมแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ ได้แบบสอบถามคืนจำนวน 146 ชุด คัดแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก จำนวน 2 ชุด คงเหลือแบบสอบถามที่สมบูรณ์ที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลได้จำนวน 144 ชุด คิดเป็นร้อยละ 90.56 นำแบบสอบถามมากำหนดรหัสการนำเข้าข้อมูล และประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิเคราะห์ทางสถิติ โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (ปัจจัยส่วนบุคคล) โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) แสดงจำนวนและค่าร้อยละ (Percentage)
2. วิเคราะห์การใช้วารสารวิชาการในรูปแบบสิ่งพิมพ์ และรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ในด้าน ภาษา รูปแบบ วัตถุประสงค์ ประเภทย่อยเนื้อหา วิธีการใช้ แหล่งสารสนเทศ และปัญหาการใช้วารสารวิชาการ โดยการหาค่าร้อยละ (Percentage) ความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean-- \bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation--SD)
3. ทดสอบสมมติฐาน (Inferential Statistics) ซึ่งสมมติฐานของงานวิจัยนี้กำหนดแบบไม่มีทิศทาง (Non-directional Hypothesis) โดยเปรียบเทียบปัญหาการใช้วารสารวิชาการในรูปแบบสิ่งพิมพ์ และรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์กับปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง หรือเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (Independent Samples) ใช้สถิติ t-test กรณีทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance--ANOVA)

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การใช้วารสารวิชาการในรูปแบบสิ่งพิมพ์และรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงสามารถสรุปผลการวิจัยได้ 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 52.10 กำลังศึกษาระดับปริญญาโท มากที่สุด ร้อยละ 59.03 อายุระหว่าง 22 - 30 ปี มากที่สุด ร้อยละ 46.53 มีอาชีพนิติกร มากที่สุด ร้อยละ 21.53

ตอนที่ 2 การใช้วารสารวิชาการในรูปแบบสิ่งพิมพ์และอิเล็กทรอนิกส์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เลือกความถี่ในการใช้วารสารวิชาการในรูปแบบสิ่งพิมพ์มากที่สุด คือ สัปดาห์ละ 2 - 3 ครั้ง ร้อยละ 29.01 เลือกความถี่ในการใช้วารสารวิชาการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์มากที่สุด คือ ทุกวัน และสัปดาห์ละ 2 - 3 ครั้ง มีจำนวนเท่ากัน ร้อยละ 29.82

นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีระดับการใช้วารสารวิชาการภาษาไทยในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 52.68 รองลงมา คือ ใช้วารสารวิชาการภาษาไทยในรูปแบบสิ่งพิมพ์ อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 36.69 และเลือกระดับการใช้วารสารวิชาการภาษาต่างประเทศในรูปแบบสิ่งพิมพ์ อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 49.63 และใช้วารสารวิชาการภาษาต่างประเทศในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ร้อยละ 30.36

นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีการเลือกใช้รูปแบบของวารสารวิชาการ ทั้งสองรูปแบบ มากที่สุด ร้อยละ 56.25 มีวัตถุประสงค์ในการใช้วารสารวิชาการ คือ เพื่อประกอบการเรียน/ค้นคว้าทำรายงาน มากที่สุด ร้อยละ 31.00 ใช้บทความประเภท บทความวิชาการ มากที่สุด ร้อยละ 46.00 ใช้เนื้อหาบทความวารสารวิชาการตามกลุ่มวิชา กฎหมายมหาชน มากที่สุด ร้อยละ 24.00 เลือกใช้วารสารวิชาการที่มีลักษณะเป็นวารสารฉบับปัจจุบัน มากที่สุด ร้อยละ 68.75 ใช้วารสารวิชาการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ร้อยละ 68.75 และรูปแบบสิ่งพิมพ์ ร้อยละ 66.67 มีวิธีใช้วารสารวิชาการในรูปแบบสิ่งพิมพ์ คือ อ่านจากตัวเล่ม มากที่สุด ร้อยละ 33.00 มีวิธีใช้วารสารวิชาการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ คือ อ่านจากสมาร์ตโฟน มากที่สุด ร้อยละ 28.00 มีการใช้และการสืบค้นวารสารวิชาการในรูปแบบสิ่งพิมพ์ จากแหล่งสารสนเทศ คือ สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยรามคำแหง มากที่สุด ร้อยละ 46.00 มีการใช้และการสืบค้นวารสารวิชาการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์จากแหล่งสารสนเทศ คือ เว็บไซต์หรือฐานข้อมูลของสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยรามคำแหง มากที่สุด ร้อยละ 29.00 มีการใช้ฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ด้านกฎหมาย คือ ฐานข้อมูล Westlaw มากที่สุด ร้อยละ 53.00 มีการใช้เว็บไซต์ฐานข้อมูลวารสารเข้าถึงแบบเสรีด้านกฎหมาย คือ ThaiJO มากที่สุด ร้อยละ 56.00

นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการใช้วารสารวิชาการในรูปแบบสิ่งพิมพ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.61$) เมื่อพิจารณารายด้านและรายข้อ พบว่า นักศึกษามีปัญหาด้านการใช้ ข้อมูลวารสารวิชาการ ชื่อเรื่อง/เล่มที่

ต้องการ ไม่มีในสำนักหอสมุดกลาง/ห้องสมุดคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 2.83$) และมีระดับความคิดเห็นปัญหาการใช้วารสารวิชาการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.55$) เมื่อพิจารณารายด้านและรายข้อ พบว่า นักศึกษามีปัญหาด้านการสืบค้น 2 ข้อ มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ ($\bar{X} = 2.64$) ได้แก่ ข้อมีปัญหาในการใช้คำหรือวลีในการสืบค้นบทความในวารสารอิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นภาษาต่างประเทศ และ ข้อสืบค้นวารสารจากอินเทอร์เน็ตโดย Search engine เช่น Google เป็นต้น ได้ข้อมูลไม่ตรงตามความต้องการหรือได้ข้อมูลเป็นจำนวนมาก ทำให้เสียเวลาในการคัดเลือก

ผลการทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบสมมติฐาน เพศ ระดับการศึกษา อายุ อาชีพ เปรียบเทียบปัญหาการใช้วารสารวิชาการในรูปแบบสิ่งพิมพ์และรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ มีผลการทดสอบสมมติฐานโดยสรุปดังนี้

นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีเพศ ระดับการศึกษา อายุ อาชีพ แตกต่างกันมีปัญหาการใช้วารสารวิชาการในรูปแบบสิ่งพิมพ์และรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ด้านการใช้ ด้านการสืบค้น และด้านการให้บริการ ไม่แตกต่างกัน จึงสามารถสรุปได้ว่า การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ มีหลักฐานยืนยันเชิงประจักษ์ (empirical evidence) สนับสนุนและสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การใช้วารสารวิชาการในรูปแบบสิ่งพิมพ์และรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ผู้วิจัยขออภิปรายผล ดังนี้

1. เพศกับปัญหาการใช้วารสารวิชาการ

จากสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีเพศแตกต่างกันมีปัญหาการใช้วารสารวิชาการในรูปแบบสิ่งพิมพ์และรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ไม่แตกต่าง

กัน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีเพศแตกต่างกันมีปัญหาการใช้วารสารวิชาการในรูปแบบสิ่งพิมพ์และรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจาก นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เพศชายและเพศหญิงได้รับการแนะนำการใช้วารสารวิชาการโดยเท่าเทียมกันจึงทำให้มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการใช้วารสารวิชาการ จึงมีปัญหาการใช้วารสารวิชาการเป็นไปในแนวทางเดียวกัน คือ ไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ บรรพต พิจิตรกำเนิด (2555) ศึกษาเรื่อง การใช้วารสารที่จัดให้บริการโดยสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีสภาพปัญหาและอุปสรรคจากการใช้วารสารสิ่งพิมพ์และวารสาร อิเล็กทรอนิกส์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และลัดดา บุญเปลี่ยนพล (2557) ศึกษาเรื่อง การใช้วารสารวิชาการของคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม พบว่า ความต้องการใช้วารสารวิชาการของคณาจารย์เพศชายและเพศหญิงมีปัญหาการใช้วารสารวิชาการไม่แตกต่างกัน

2. ระดับการศึกษากับปัญหาการใช้วารสารวิชาการ

จากสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีปัญหาการใช้วารสารวิชาการในรูปแบบสิ่งพิมพ์และรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีปัญหาการใช้วารสารวิชาการในรูปแบบสิ่งพิมพ์และรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจาก นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์ ที่เข้ามาศึกษาที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้รับการแนะนำหรือการอบรมให้รู้จักการค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งต่าง ๆ รวมถึงการใช้ห้องสมุด จึงทำให้นักศึกษาทั้งระดับปริญญาโท และปริญญาเอก มีการใช้วารสารไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรทิพย์ รักบุรี (2559) พบว่า การประเมินการให้บริการวารสารและเอกสาร ด้านทรัพยากร ด้านบุคลากร ด้านอาคารและสถานที่ และด้านการดำเนินงาน และการให้บริการระหว่างนักศึกษาระดับปริญญาตรี นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา อาจารย์ และบุคลากร ไม่แตกต่างกันในทุกด้าน มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 และสอดคล้องกับชัยยศ ปานเพชร (2551) พบว่า นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามระดับการศึกษา มีปัญหาและอุปสรรคในการใช้ทรัพยากรสารสนเทศทั้งโดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน นภพรช สุดปาน (2552) พบว่า นิสิตระดับปริญญาตรี และนิสิตระดับปริญญาโทมีปัญหาการใช้วารสารโดยรวมและรายด้านในระดับปานกลาง บรรพต พิจิตรกำเนิด (2555) พบว่า นักศึกษาที่มีระดับการศึกษาชั้นปีต่างกันมีสภาพปัญหาและอุปสรรคจากการใช้วารสารสิ่งพิมพ์และวารสารอิเล็กทรอนิกส์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3. อายุกับปัญหาการใช้วารสารวิชาการ

จากสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีอายุแตกต่างกันมีปัญหาการใช้วารสารวิชาการในรูปแบบสิ่งพิมพ์และรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีอายุแตกต่างกันมีปัญหาการใช้วารสารวิชาการในรูปแบบสิ่งพิมพ์และรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจาก นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยส่วนใหญ่มีอายุในช่วงใกล้เคียงกัน คือ 22 – 30 ปี จึงมีประสบการณ์การเรียนรู้การใช้วารสารวิชาการไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้นความคิดเห็นต่อปัญหาการใช้วารสารในรูปแบบสิ่งพิมพ์และรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิลาวรรณย์ ไต่ะเอี่ยม, สิริพร ทิวะสิงห์ และยุวดี มโนมยิทธิกาญจน์ (2551) ศึกษาเรื่อง การใช้วารสารอิเล็กทรอนิกส์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี และ Krishnan (2019) ศึกษาเรื่อง การใช้และผลกระทบของวารสารอิเล็กทรอนิกส์ต่อผู้ใช้ของมหาวิทยาลัยเบรียร์ในเม็กซิโก รัฐทมิฬนาฑู ประเทศอินเดีย พบว่า กลุ่มผู้ใช้มีอายุระหว่าง 21-30 มากที่สุด แต่ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ มาลี อิศรานนท์ (2551) ศึกษาเรื่อง การใช้วารสารอิเล็กทรอนิกส์ในสำนักหอสมุดกลางของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีปัญหาและอุปสรรคในการใช้วารสารอิเล็กทรอนิกส์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การศึกษาวิจัยฉบับนี้ เฉพาะเจาะจงนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์เท่านั้น นักศึกษาสาขาเดียวกันแม้อายุแตกต่างกัน แต่อาจมีปัญหาการใช้วารสารวิชาการในรูปแบบสิ่งพิมพ์และรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งอาจมีผลทำให้การศึกษากลุ่มประชากรที่แตกต่างกัน จึงได้ผลการวิจัยแตกต่างกัน

4. อาชีพกับปัญหาการใช้วารสารวิชาการ

จากสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีอาชีพแตกต่างกันมีปัญหาการใช้วารสารวิชาการในรูปแบบสิ่งพิมพ์และรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีอาชีพแตกต่างกันมีปัญหาการใช้วารสารวิชาการในรูปแบบสิ่งพิมพ์และรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจาก ประชากรที่ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์ ซึ่งนับว่าเป็นสาขาวิชาด้านกฎหมาย ที่มีลักษณะวิชาชีพเดียวกัน ไม่ได้มีความแตกต่างกันมาก จึงมีความเป็นไปได้ที่พื้นฐานความรู้ของแต่ละบุคคลจะมีความใกล้เคียงกันในสาขา

ที่ต้นศึกษา ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วราพรรณ อภิสุภะโชค (2548) พบว่า ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของปัญหาในการใช้วารสารวิชาการของอาจารย์และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้ประโยชน์

จากผลการศึกษาวิจัยเรื่อง การใช้วารสารวิชาการในรูปแบบสิ่งพิมพ์และรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงพบว่า ปัญหาการใช้วารสารวิชาการในรูปแบบสิ่งพิมพ์ รายชื่อ คือ วารสารวิชาการ ชื่อเรื่อง/เล่มที่ต้องการ ไม่มีในสำนักหอสมุดกลาง/ห้องสมุดคณะนิติศาสตร์มหาวิทยาลัยรามคำแหง ควรมีการแนะนำและส่งเสริมให้ใช้บริการยืมระหว่างห้องสมุด (Interlibrary Loan Service--ILL)ให้นักศึกษาสามารถใช้บริการยืมทรัพยากรสารสนเทศหรือสำเนาบทความวารสารจากเครือข่ายความร่วมมือระหว่างห้องสมุดสถาบันอื่น ๆ เป็นการแก้ไขปัญหา เพื่อให้ให้นักศึกษาได้รับสารสนเทศที่ต้องการ

ปัญหาการใช้วารสารวิชาการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ รายชื่อ คือ มีปัญหาในการใช้คำหรือวลีในการสืบค้นบทความในวารสารอิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นภาษาต่างประเทศ และ สืบค้นวารสารจากอินเทอร์เน็ตโดย Search engine เช่น Google เป็นต้น ได้ข้อมูลไม่ตรงตามความต้องการหรือได้ข้อมูลเป็นจำนวนมากทำให้เสียเวลาในการคัดเลือก ควรแก้ไขปัญหาโดยการจัดอบรมทักษะการสืบค้นสำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา โดยเน้นการกำหนดคำค้นโดยใช้คำศัพท์ทางด้านกฎหมาย แนะนำแหล่งพจนานุกรม อรรถาภิธาน (thesaurus) ด้านกฎหมาย และจัดอบรมทักษะการสืบค้นวารสารวิชาการในแหล่งสารสนเทศออนไลน์ ที่เข้าใช้ได้ฟรี เพื่อให้ผู้ใช้รู้จักและเข้าถึงได้ด้วยตนเอง แทนการใช้ Search engine ที่อาจทำให้ได้บทความหรือวารสารที่ไม่ตรงตามความต้องการ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยการใช้วารสารของนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหงทุกระดับ ในคณะต่างๆ เพื่อการจัดหาวารสารได้ตรงตามความต้องการ

2. ควรศึกษาวิจัยการใช้วารสารของอาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง เพื่อสนับสนุนการใช้วารสารของอาจารย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. ควรศึกษาแนวทางในการส่งเสริมการใช้วารสารเข้าถึงแบบเสรี

เอกสารอ้างอิง

- ชนินาฏ ลีดส์. (ม.ป.ป.). คำแนะนำในการเรียนกฎหมายที่สาขาวิชานิติศาสตร์ มสธ. (สำหรับนักศึกษาใหม่). ค้นเมื่อ 10 สิงหาคม 2562, จาก <https://www.stou.ac.th/schools/slw/upload/คำแนะนำการเรียนกฎหมาย.pdf>
- ชัยยศ ปานเพชร. (2551). การใช้ทรัพยากรสารสนเทศเพื่อการศึกษาค้นคว้าและการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา. ชลบุรี: สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นงนุช จันทรวง. (2560). คู่มือปฏิบัติงานงานประสานจัดทำวารสารวิชาการทางกฎหมายสาขาวิชานิติศาสตร์. ค้นเมื่อ 10 สิงหาคม 2562, จาก [https://www.stou.ac.th/schoolsweb/law/UploadedFile//รวมเล่มจัดทำวารสาร%20ปริทัศน์อ่าน%20\(สมบูรณ์\).pdf](https://www.stou.ac.th/schoolsweb/law/UploadedFile//รวมเล่มจัดทำวารสาร%20ปริทัศน์อ่าน%20(สมบูรณ์).pdf)
- นภพรช สุตปาน (2552). รายงานการวิจัย การใช้วารสารภาษาไทยในสำนักหอสมุดกลางมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บรรพต พิจิตรกำเนิด. (2555, พฤษภาคม-สิงหาคม). การใช้วารสารที่จัดให้บริการโดยสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์. วารสารวิจัย มสธ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 8(2), 1-12.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7 แก้ไขเพิ่มเติม. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- พรทิพย์ รักบุรี. (2559). รายงานการวิจัย การประเมินการให้บริการของสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยรามคำแหง. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พิศิษฐ์ ตันทวนิช และพนา จินดาศรี. (2561, ธันวาคม). ความหมายที่แท้จริงของค่า IOC. วารสารการวัดผล การศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 24(2), 3-12.

- มาลี อิศรนนท์. (2551). การใช้วารสารอิเล็กทรอนิกส์ในสำนักหอสมุดกลางของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ลัดดา บุญเปลื้องพล. (2557, กรกฎาคม). การใช้วารสารวิชาการของคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม. วารสารสำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยทักษิณ, 3, 36-51.
- วนิดา วาริเศวตสุวรรณ. (2546). การใช้วารสารภาษาต่างประเทศในหอสมุดปรีดี พนมยงค์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วราพรรณ อภิสุภะโชค. (2548). การใช้วารสารวิชาการในรูปแบบสิ่งพิมพ์และอิเล็กทรอนิกส์ของอาจารย์และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิลาวัลย์ ไชยะียม, สิริพร ทิวะสิงห์, และยุวดี มโนมยธิกาญจน์. (2551). รายงานการวิจัยการใช้วารสารอิเล็กทรอนิกส์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อัมพร ขาวบาง, อารีย์ ชื่นวัฒนา, และ นุชรี ศรีโฉจนวนวงศ์. (2551). การใช้วารสารอิเล็กทรอนิกส์ของอาจารย์สาขาวิชาวิทยาศาสตร์วิทยาศาสตร์สุขภาพและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยมหิดล. วารสารบรรณศาสตร์ มศว. 1(1), 4-19.
- Krishnan, R. (2019). Use and Impact of Electronic Journals among the Users of Periyar University in Salem, Tamilnadu, India. *Library Philosophy and Practice (e-journal)*, Retrieved October15, 2019, from <https://digitalcommons.unl.edu/libphilprac/2199>
- Kumar, D. G. K. (2017, July-September). Use of Information resources and services available in the library by the postgraduate students and research scholars of University of Agricultural Sciences, Dharwad: A study. *International Journal of Digital Library Services*.7(3), 1-12.
- Rovinelli, R. J. & Hambleton, R. K. (1976). *On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity*. Retrieved August 5, 2019, From <https://eric.ed.gov/?q=ED121845&id=ED121845> Spector, P. E. (1992). *Summated rating sca*